

Az előfizetés ára:
 egész évre 8 frt.
 fél évre 4 frt.
 negyed évre 2 frt.
 Kérjegyzőknek és néptanítóknak:
 egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban,
 Valentin Károly könyvkereskedésében,
 Traub B. és társánál
 Bőhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:
Négy hasábos petitsor
 1-szer 6 kr.
 2-szer 5 kr.
 3-szor 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
 Nyitertben egy sor . . . 10 kr.
 Hirdetéseket elfogadja a kiadóhivatal és Janovszki Király-utczában lévő hirdetések felvételirodája.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Bőhm M. könyvkötőnél Király-utca

A városi képviselők választása.

A városi képviselők választásának ügyszólván előestéjén vagyunk. Azt hiszszük, hogy nemcsak szükséges, de kötelességszerű e kérdéshez hozzászólni, annál is inkább, mert a képviselők száma a város lakosságának statistikailag kimutatott szaporodásához képest nagyobb is lesz, mint az utóbbi választások alkalmával volt.

Első sorban ki kell emelnünk, hogy a liberális pártszervezet a városi választásokra vonatkozó eddigi eljárásában tökéletesen megállotta helyét; annak bizonyult, a milyenek lenni is kívántuk. Nyilvános, alkotmányos volt a párt eljárása annyira, hogy az ellenfél sem vethet legkissebbet sem a párt élén álló férfiak szemére, mert a mi eddig a választások tekintetében történt, az a szó szoros értelmében a város szeme láttára történt. Mindenki tudja, hogy a szabadelvű párt tagjai kerületenkint hivattak össze, hogy először kandidáló bizottság választassák, mely a választandó képviselőkre nézve propositiókat tegyen, majd ismét összehívták azon czélból, hogy a kandidáló bizottság propositója alapján alapodják meg a kerület a választandó

képviselők iránt. — Ez, a mint mondtuk, nyilvános és democraticus eljárás. — Pedig tudjuk, hogy ez nem mindig volt így. — Most minden polgárnak megadatott az alkalom, hogy köztudomásra hozza, kit kíván városi képviselőnek. A szabadelvű párt tehát mindent megtett, hogy a régi suttymemberki-féle eljárás, — melynek értelmében a pajtáskodás jellelte ki a képviselőket — gyökeresen megváltoztassék.

Halljuk az ellenvetést, hogy a városi ügyekben nincsen polit. pártok szerinti sorakozásnak helye. És elvileg helyes az ellenvetés, — de akkor minden polit. párt kövesse ez elvet. Loyalis politikai ellenfelek között könnyen is menne a dolog. Azonban a pécsi függetlenségi pártnál kölcsönös loyális eljárásra számítani nem lehet; legalább nagyon sokszor megtörtént, hogy a szabadelvű párt borura derüre csupán lovagiasságból a másik párt iránt szavazott a függetlenségi által kijelöltekre, és viszont soha egyetlen egy szavazatot sem kapott. Ily körülmények között nem marad egyéb hátra, mint, hogy a szabadelvű párt, tekintet nélkül a másik pártra — intelligentiájának megfelelőleg igyekezzék a

városi ügyekre is befolyjni. — És ezzel egy olyan ponthoz jutottunk, melyet megvilágítás nélkül nem hagyhatunk, értjük az intelligencia szerepét a város képviselő testületében. Nem tudjuk még, hogy fognak a jövő vasárnapi választások kiesni, de annyi bizonyos, hogy a multban a pécsi intelligencia hozzá méltó képviselötessel nem birt a képviselő testületben. Kérjük ne értsenek félre. Tudjuk ugyanis, hogy eddig is az intelligens osztályok legkiválóbb férfiai bent voltak a képviselő testületben, de nem oly arányban, mint kellett volna. E tekintetben mi a világtörvényt Pécs városára is akarjuk alkalmazni, mely abban áll, hogy minél magasabb intelligenciával bír valaki, annál nemesebb, annál magasabb eszményt tűz élete feladatul. Ez egyesekre úgy áll, mint testületekre. Ifjunak, öregnek, gyermeknek, aggnak, polgárnak, katonának, de mindenkinek meg van a maga eszménye, — de meg van a szentháromság támogatónak is. És hogy állanánk Pécszet, hogy ha például az utóbbinak eszménye szerint tűznék ki a város életfeladatait? Persze, erre mindenki azt fogja mondani, hogy ez végtelen. Mindenesetre az. De legalább is az arany középut felé

A „Pécs“ tárczája.

Modern leányok.

Egy régi francia vígjátékban az fordult elő, hogy egy ifju nő egy férfival találkozik, a ki akkor, midőn még hajdon volt, nagyban udvarolt neki s megesküdtött, hogy meghal, ha kezével meg nem ajándékozza. A nő ennek daczára máshoz ment férjhez s midőn évek mulva az egykori udvarlóval összejön s ez szerelméről kezd újra beszélni, mely „változhatlanul“ stb. e rövid szavakkal szakítja félbe: „haljon meg ön előbb, aztán majd meglátjuk.“

Manapság majdnem kísértetbe jön az ember, hogy ily esetőséget, mely akár mindennap beállhat, mesének tartson. Vannak még olyanok, a kik egy leány keze után esengnek? Van még e szerencsény teremteteknek választásuk több kéré között? Nem kell-e már azt is valóságos hitelnyereménynek tekinteniök, hogy egyáltalán főkötő alá jutnak! A mit különben csupán egészen különös kalandokról szokás modani, egészen rendkívüli véletlenekekről, azt fogjuk nemsokára a leányok férjhezmeneteléről mondani: ilyesmi csak regényekben található.

A statisztika ugyan nem tüntet fel valami feltűnő apadást a házasságkötések körül. Némely néprétegekben, a munkások köreiben, a falusi lakósságnál szerencsére még az a nézet uralkodik, hogy az asszony teszi igazán az embert férfivá; az emberi társadalom átka fekszik azon haszontalan tagján, a ki egyszer oly életpályára tett szert, a melyen megélhet, mégsem alapít magának tűzhelyt, családot.

Mennyiben jogosult az ily ítélet erkölcsi és bölcséleti szempontból, az még vizsgálatra szorul. Praktikus szempontból csak helyeselni lehet, a mig társadalmi viszonyaink másként szabályozva nincsenek, nevezetesen a mig az erkölcsiségről formált fogalmakban, a melyeknek pedig változhatlanoknak s minden csürés-csavarástól menteknek kellene lenniök, oly igazságtalan s indokolatlan különbség tétetik férfi és nő között.

Azért elszomorító jelenség az, hogy a házasságról az egyszerű felfogás, miszerint ez intézmény tetézi be a férfi méltóságát és hivatását, a nagy városok művelt köreiben, tehát a modern civilizáció voltaképeni képviselői között, ma semmibe vétetik. Mert ennek az a szivzagató napirendje a petrezselymet áruoló leányoknak a következménye, a „vénelányoknak,“ a mint közönségesen hívni szokták őket.

Szivzagató — ez az igazi kifejezés, mert minden érző embernek vézrik a lelke, ha rá gondol azon lények folyton növekvő számára, akik semmit sem élvezve és semmi élvezetet nem nyujtv fonyadnak egyre. A mormonállam alapításának nem volt semmi más erkölcsi alapja, mint ez a megszáns, s elég hatalmas és hatékony volt arra, hogy habár az esztelen elv a bibliai dogmák képmutató álarczát öltötte is fel, a soknejűség hóbortjai számára hódításokat tegyen, melyet utóvégre is a kétségbeesett végszükség egyik kifolyásának tekint.

„Neveljétek leányaitokat feleségeknak, anyáknak“ — ez a jelszó hangzik ma is minden pedagogiai székéről. És ez a tan, daczára a nagy frivolitásnak, mely a világon uralkodik, gyümölcsöt termett: a feleség, az anya készen áll, csak a férj, a gyermek van hátra; mit kezdjen önönmagával! Nem volna helyesebb manapság, ha a leányok a hajdonul maradásra neveltetnének? Esembe se jut itt az emancipáció áramlata, mely a problémát csakis anyagi oldalról veszi szemügyre, a mennyiben a házias élet utján való eltartást valamely önálló megélhetési ág művelésével akarja helyettesíteni s a nőnek férfi foglalkozást adni. Csak a férjhez nem ment leányok lelkiállapotáról szólók, arról a hatásról, melyet nem gyomruk vagy ruhaszekrényük alkatára, hanem kedélyökre gyakorol.

kell törekednünk. Oly városból, mint Pécs, mely oly kitűnő finansziális viszonyok között él — egy második Athenaet lehetne fejleszteni. — Nem mindig az anyagi, hanem az ethicai eszményeknek is mutassuk be áldozatainkat; de hogy ez megtörténhesék, a város nagytehetségű vezérfőnöknek olyan testületre van szüksége, mely a legnagyobb számban ilyen eszményeket megértő és azoknak hódolni is tudjon. Legyen mindenkinnek az ő hite szerént. (R.)

A választások ügyében Aidingor János kir. tanácsos, polgármester, Pécs sz. kir. város Hatósága részéről egy felhívásban köz tudomásra hozza, hogy a város köztörvényhatósági bizottságának választott tagjai közül az 1870. évi 42. törvényczikk 28. és 29. §-ai értelmében mind az öt választó kerületben f. hó 17-én kilépendő 24 bizottsági tag helyének, — ugy a f. é. 5/1831 számú közgyűlési határozattal a II. és III. választó kerületekben szaporított 9 új bizottsági tagsági helynek, — vagyis összesen 33 helynek választás utjánai betöltésére a bizottsági közgyűlés f. é. 4/1569 és 5/1831 számú határozataival, — f. é. márczius hó 16-ik napja tüzetett ki. Választási elnökökül kiküldettek: Az I-ső választó kerületbe Egy József úr, a II-ik választó kerületbe Littke József úr, a III-ik választó kerületbe Tibiassy József úr, a IV-ik választó kerületbe Declava Vilmos úr, az V-ik választó kerületbe Zavaros Péter úr. Helyettes elnökül, — a felmerülhető pótias esetére; az I-ső kerületbe: Hartl Ferencz, a II-ik kerületbe: Rath Máttyás, a III-ik kerületbe: Majorossy Imre, a IV-ik kerületbe: Ratkovics Ferencz, az V-ik kerületbe: Weidingor Ferencz, — az urak — küldettek ki.

A választó közönség kellő tájékozása végett, a következők közöltetnek, u. m: 1-ször. A törvényhatósági bizottságból ezuttal kilépett 24 tag névsora kerületenkint a következő, u. m: Az I-ső kerületben: 1) Cserta Antal, 2) Horváth Antal tanító, 3) Horváth Kókán György, 4) Kisasszony József és 5) Radocsay Máttyás. Ezen kerületben szaporítás nem történhetvén, választandó ismét 5 bizottsági tag. A II-ik kerületben: 1) Bodó Imre, 2) Hoffmann Károly, 3) Littke József, 4) Weiller Nep. János, 5) Horváth Antal mérnök. Ezen kerületben a bizottsági tagok

száma négygyel megszorítottván — választandó lesz összesen 9 bizottsági tag. A III-ik kerületben: 1) Aidingor János, 2) Bodó István, 3) Krasznyai Mihály, 4) Dr. Koharits Károly, 5) Littke Ferencz, 6) Dr. Szalay Alfréd. Ezen kerületben a bizottsági tagok száma öttel megszorítottván — választandó lesz összesen 11 bizottsági tag. A IV. kerületben 1) Gadó Nagy József, 2) Tiffenbacher Nándor, 3) Németh József, 4) Rauss József. Ezen kerületben szaporítás nem történhetvén, — választandó lesz ismét 4 bizottsági tag. Az V-ik kerületben: 1) Herczeg István, 2) Lill János, 3) Mathievics Imre és 4) Papp József. Ezen kerületben szaporítás nem történhetvén, választandó ismét 4 bizottsági tag, 2-ször: Választási helyiségekül szolgálhatnak: az I-ső kerületben a szigeti külvárosi községi tanoda, a II-ik kerületben a belvárosi községi tanoda, a III-ik kerületben a városháza aljegyzői terme, a IV-ik kerületben a felső vámház-utcai községi tanoda, az V-ik kerületben a serház-utcai községi tanoda. 3-ször.) A választási eljárás az 1870. évi 42. törvényczikk 35. §-a szerint, a fentemlített napon reggeli 8 órakor veszi kezdetét és esti 6 órakor fejeztetik be. 4-szer.) Választó az, a ki az 1884-ik évre érvényes követválasztási névjegyzék alapján, az 1870. évi 42-ik törvényczikk 27. §-a értelmében kerületenkint egybeállított névjegyzékbe választóként felvéve van. 5-ször.) Bizottsági tag a hivatkozott törvény 20-ik §-a szerint — által nem lehet: a) a ki irni s olvasni nem tud; b) a ki a törvényhatóság területén legalább két év óta nem bír — vagy ugyanannyi idő óta nem lakik és adót nem fizet; c) a ki a törvényhatóság közbizalmait haszonbérli, vagy a törvényhatósággal más számadási viszonyban áll. 6-ször.) Minthogy három év múlva a törvény 28. §-a alapján a bizottság eddigi számából kilépendő 24 bizottsági taggal — a f. é. 5/1875. közgyűlési határozat szerint a szaporított helyekre megválasztottak közül — ugy a II-ik, mind a harmadik kerületből külön-külön két oly bizottsági tagnak kellend még kilépnie, — kiknek nevei kisorsoltatnak; — ennél fogva ezen körülményre különösen figyelmeztetnek a választók a végett, hogy szavazó lapjukon — szembeutó módon jelezzék meg azok neveit, kiket a megszorított helyekre kívánnak megválasztani; mi ha jelezve nem volna, ugy a szaporított helyekre megválasztottaknak azok fognak tekinteni, kiknek nevei a szavazó lappon az eddigi számon felül vannak kitüntetve, vagyis a II-ik kerületben a 4. utolsó

a III-ik kerületben pedig az 5. utolsó. — 7-szer.) Végül közhírre tétetik, hogy:

Az I-ső választó kerületbe tartoznak; Árpád, Atilla, Bálics, Bátor, Király, Kis-Gyüd, Kaszárnya, Kis Rökus, Kis kereszt, Korház, Kaposvári, Klimó, Makár, Mezőszél, Nyil, szigeti Országút, Petrezselyem, Radnics, Rökus, Rökusfalja, Tábor, Tábornok, Xaver és Vitez utcák, — Ráczváros és az azt környező szőlők és malmokban lakó választók.

A II-ik választó kerületbe tartoznak: Alsó malom, Apáczta, Buttyhányi, Czindery, Czitrom, Deák, Ferenczies, Gábor, Gyár, Hunyady, Indház, Iskola, Káptalan, Kigyó, Kert, Klimó, Majláth, Nepomak, Rádonai, Siklósi országút, Siklósi, Szepesi, Teréz, Vörösmarthy, és Zrinyi utcák, — Scitovszky, Vaspálya, és Kis téren lakó választók.

A III-ik választó kerületbe tartoznak: Anna, József, János, Irgalmasok, Király, Kis Flórián, Kisfaludy, Kazinezy, Kalvária, Lyceum, Mária, Megye, Mór, Malom, Nagy Flórián, Ó-posta, Plébánia, Papnövelde, Petrezselyem, Sörház-utcák, — a Majláth és Széchenyi téren lakó választók.

A IV-ik választó kerületbe tartoznak: Alsó balokányi, Erzsébet, Fő, Felső Várház, Felső balokányi, Föld, Haragöntő, Halász, Katalin, Könyök, Lánca, Malom, Major, Orsolya és Pálya utcák, — Vásártér és Bányatelepen lakó választók.

Az V-ik választó kerületbe tartoznak: Ágoston, Alsó haviboldogasszony, Alsó puturluk, Ágota, Antal, Felső puturla, Gáspár, Haviboldogasszony, Hatház, Hegyalja, István, Kaposvári, Kalvári Károly, Kis-boldogasszony, Márton, Mindszentek, Mandola, Szikla, Szőlőköz, Sörház, Tettey és Zöldfa-utcák — a Barátur és Zidina környékén lakó választók.

Vidéki levél.

Barcstelep, márcz. 8.

Nem szép szokás ugyan, de ki tudná magát visszatartani, hogy távozott vendégeit meg ne bírálja. Mindaddig, míg a vendég körünkben van, megkívánja az udvariaság, hogy minden figyelmünket reá fordítsuk s így időnk sem marad, hogy magunkat róluk saját körünkben kibeszéljük. Már pedig, ha olyan vendéggel lettünk megáldva, hogy sok kifogásolni valónk van rajta, ugyancsak kellemetlenül esik e visszatartás. Egy álló hónapon át voltunk mi most kárhóztatva, színészeink voltak.

A művelt osztályok neveljék leányaikat arra, hogy ne menjenek férjhez. Ez mindenestre a természet rendje ellen való dolog, de a hiba a polgári társadalom szervezetében van s csak az a kérdés, vajjon emberszeretőbb és jótékonyabb-e, ugy mutatni be a leánynak a hajadoni állapotot, mint kivételt, mint szerencsétlenséget, mint oly eshetőséget, a mely az élet rendes folyása mellett rá nézve nem állhat be s ennél fogva nem is kell rá elkészülni; vagy inkább felvilágosítani arról, hogy a legvalószínűbben a férjhez nem menés sorsa vár rá, így lelkét annak elviselésére meggedzeni, megtanítani, hogy hozományát, mely a férjhez menettel nem várható esetére neki szárván van, élvezze e gyedül, keresse maga az élet gyönyöreit.

Tegye valaki vizsgálódása tárgyává a leányokat a szerint, a mint ama két irány egyike vagy másika szerint neveltettek. Az a leány, a kit mindenképen feleségnek és anyának szántak s otthon maradt, multjában oly évek sorát fogja látni, a melyek legszebb reményeire a legkeserűbb csalódások következtek, a melyek alatt kilátásait és igényeit szegény mindig szűkebb körre szorítja, hogy az ellenkező tapasztalatok folyton öregbitsék fájdalmát, melyet azok dugába dölése fölött érez. Erkölcösökben s tisztességben neveltetvén, sokkal távolabb áll attól, hogy természeti rendeltetésének elhibázásában physical szem-

pontból vett nyugót, vagy nélkülözést lásson, bárminő testi szenvedések legyenek is ennek következtetése. De a szerelemről, mint rendeltetése egyedül alakjáról hallott folyton beszélni; talán már szeretet is s most — folyton az elfonnyadt virágcsokrok leveleiről olvas és akar kiolvasni oly rejtélyeket, melyeket soha meg nem fejteth. Meddőkön érezve magát erkölcsi értelemben, lassan-lassan az élet legnehezebb terhének tudatára jut, a mi csak lehet: magamagát tartja tehernek az életben, melylyel másokra nehezedik.

Ez a nyomasztó érzet idővel nem elég-szik meg azzal, hogy sőhajokban törjön ki. Utóljára nem fakadnak ki a könyek a szemből, de annál inkább leszálnak a kedély mélyére keserűségekkül, belevegynének a jellembe s kiülnek az arcvonásokba. Az aggszűz egész eljlesztő alakjában a multak egy teljesen bevégzett ténye.

De ha ezzel ellentétben azt a leány veszsűk szemügyre, aki akként neveltetett, hogy a férjhez nem menésre legyen elkészülve, a ki sohasem ringatta magát illúsiókban s nem tekintette a házasságot egyedül főnyereménynek, a mely ugyan boldogít, ha bekövetkezik, de okos embert nem öl meg azért a bánat, ha elmarad is; ha ily leányt akarunk látni, nehéz példákra utalni, mert a nevelés munkája, az épen akkorra szükségessé

vált új irányban, kész gyümölcsöket még nem termett. De megközelítőleg fogalmat alkothat magának az ember az eredményekről, ha szerencsével volt ama ritka aggszűz valamelyikével megismerkedni, akik vidám humorral tekintenek vissza multjokra és kedvelvén a társas együttölést, saját elhagyatóságukba, a mint a sors rájuk mérte, készségesen belenyugszanak.

Egy művelt s e mellett vig aggszűz minden családnak kedvence, a kikkel meg tud barátkozni. Jól esik, egy leányt látni, a ki az élettől már semmit sem követel. Vidám lemondás, bátor leküzdése az akaratnak, mindenféle kiadásban elbűvölőleg hat az emberekre kik magok folytonos akarás és czélok hajhászata által győrtetvék. A jövedvű aggszűz tehát mindenütt, a hova barátságosan odasi-mul, szeretetteljes barátsággal veszi körül neme. Hogy is lehetne másként, mint ugy, hogy asszonyok és leányok egész kegyöket éreztessek meg egy oly lényvel, a ki már nem pályáz velük semmi szerencsédért, tehát nem kell őt se irigyelni többé, se tartani tőle? Itélje meg ebből bárki — mindig eltekintve az anyagi szemponttól, mindig feltéve, hogy erről elegendőképen gondoskodva van — mily boldogul kellene oly leány sorsának alakulnia, a ki kizárólag a hajadonul maradásra neveltetnék. S a hozomány, mely tán mint ilyen nem is valami lényes és kielégítő,

Nem hiszem, hogy léteznék vidéki város, melyben aránylag oly pártfogásban részesülneek a vidéki írószínek, mint Barcstelepen.

Szorgalmas, igekező kereskedőktől lakva, mintegy szükségletté válik itt, a napi fáradság után az esteiken át némileg szórakozni. Örömmel látjuk tehát, ha évenként egy-két óra színészek telednek le nálunk, kiknek előadásaiiban élvezve tanulunk: visszaidézvén emlékeztünkbe a régiebb jó darabokat és megismertetvén velünk a mai nevezetesebb színműrök új és legújabb termékeit.

Harmincz tagból álló társulat jött az idén benünket gyönyörködtetni, de hogy e szép szám daczára mennyire érték el a kitzított czelt, az eléggé következtethető azon körülményből, hogy daczára annak, miszerint Barcstelepen az utóbbi időben mintegy mániává vált mindent és ha még olyan jelentelen is, egyik vagy másik újságnak beküldeni (lehet, hogy midőn én e sorok írására határoztam el magamat, szintén e betegségnek áldozatává estem), de arra senki sem vetemedett, hogy színészeink egyik vagy másik előadásáról referált volna. Pedig sok lelkes pártolójuk volt, kik mindaddig, míg előadásra nem került a sor, igen szívesen idéztek társaságukban, sőt még előadásait is, ha nem is szívesen, de végignézték mindannyiszor, azonban a ki jól megfigyelte e nézők és pártolók különböző arczjait — különösen, az operettek előadása alatt — az minden kommentár nélkül leolvashatta azokból a lehető legnagyobb elégedetlenség nyilvánulását. Éneklési tehetségüknek legtalálható bírálatát egy kedélyes hajóskapitány adta, midőn azt mondta, hogy sajnálatra méltók, mert látszik rajtuk, hogy kénytelenek énekelni. Nem tudnak ugyan, de kell, mert az igazgató úgy akarja.

Sokan talán roskarokat fognak látni e sorokban, hogy mi czéljuk lehet, ha a színészek már amugy is bucsut vettek tőlünk. — Kérem ne feledjék, hogy virágvasárnapnak csaknem a küszöbén állunk. A vidéki színészeknek e napon letellik szerződteésük, az igazgatók új erő után néznek és mi szívből óhajtuk, hogy a jövő évben, ha szintársulat jő hozzánk, úgy csakugyan színészek is legyenek köztük és ne hozzanak bennünket a legegyszerűbb dal éneklésénél zavarba, hogy ne kellessen oly gyakran elpirlununk, mint ez az idén történt. Inkább jöjjenek csak tizenötön hozzánk, de ezek érjenek fel az ideai harminczczal. y.

H i r e k .

A budapesti kiállítás építő-ipari országos szakbizottsága a bejelentési határidő lejártának közöletével ismételten felkéri a hazai építéskéket és építőiparosokat (nevezetesen kőbánya-tégla és csemmentgyár-tulajdonosokat, épület-lakatosokat, fűtési-szellőztetési és vízvezetési berendezések készítőit, épületasztalosokat, ácsoakat s egyéb építő-iparágakkal foglalkozókat) hogy az országos kiállításban közérdekű építkezésekre vonatkozó terméveikkel, illetőleg termékeikkel, gyártmányaikkal és készítményeikkel minél tömegesebben részt venni s ez által a hazai építő-ipart a kiállításon mai fejlettségéhez méltóan bemutatni sziveskedjenek. A beteleltések az építő-ipari országos kiállítási bizottsághoz (Budapest Papnövelde-utca 10. sz. a.) küldendők, mely bizottság a kiállításra vonatkozólag akár szóbeli, akár írásbeli felvilágosításokkal, ugyszintén bejelentő ivelkek szívesen szolgál.

A pécsi dalárda a következő értesítést bocsátotta ki: „Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a „Pécsi Dalárda“ alapszabályai a magas miniszterium részéről megerősítették és így az egyesület önálló működése újból megkezdetik. Az egyesület új alapszabályai értelmében pártoló tagokat is vesz föl kebelébe, a kik részére évenként három dalestély rendeztetik. A családos pártoló tagok 6 frt, a magánosak pedig 4 frt tagsági díjat fizetnek. Megjegyezzük még, hogy a pártoló tagok részére rendezendő dalestélyek alkalmával belépti jegyek nem lesznek elárusítva. Ezek után főlhívjuk a n. é. közönség szives figyelmét egyesületünkre s kérjük azokat, kik belépni óhajtanak, miszerint szándékukat szóval vagy írásban Reberics Imre, egyl. titkár- és Szigriszt Lajos, egyl. pénztárnoknál, esetleg bármely egyl. tagnál legyenek szivesek bejelenteni. Ezzel a „Pécsi Dalárdá“-t a n. é. közönség szives pártfogásába ajánljuk. Pécsen, 1884. évi márczius hó 6-án. Aidinger János, egyl. elnök. Reberics Imre, egyl. titkár.

A Budapest-pécsi vasút folytatása. A pécsi kereskedelmi és iparkamara a budapest-pécsi vasút engedélyezés által a nevezett vasutnak Szent-Lőrincz állomásától Miholyác, Násiczon át a dalya-bródi vasut Verpolye állomásig tervezett másodrendű vasut kiépítése tárgyában a közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszteriumhoz terjedelmes emlékiratot intézett, melyben részletesen kifejti, hogy a Dunántulnak Szlavoniával és

Boszníával való összekötése egy a mobácpécsi vasut Trinitás állomásától Miholyáczig vezetendő vasutal egy az érdekeltek vidék forgalmi igényeinek, valamint a budapest-pécsi vasut részvényesei és az állam érkekeinek is összehasonlításul jobban megfelel. A budapest-pécsi vasutnak Szent-Lőrincztől való kiépítése csak a kiépítés kezdeményezői (a majdani építési vállalkozók) által ajánlatik, mert a vasutak ez irányban való építésénél a maguk javára eső sokkal nagyobb haszonra van kilátásuk.

Gazdasági tudósítók. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter Ugródy Adolf szerdekényi körjegyzőt és Szikszay Gyula lovászhetényi plébánost Baranyamegye pécsvárad járásra nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

Uj posta. F. hó 11-én Versend községben postahivatal lép életbe, mely levél- és 5 kgr. súlyt meg nem haladó kocspostai küldemények felvétele- és továbbításával fog foglalkozni. Összekötését a Babarcz, Németboly közt berendezett gyalogjárát által nyeri és kézbesítő körét Versend, Liptód és Szajk községek képezik.

Az „Uj Közeji Közlöny“ szerkesztését e napokban Erdélyi Gyula, pestmegyei t. aljegyző vette át. Erdélyi neve az irodalomban sokkal inkább ismert, semhogy meggyőződébe nem lennének afelett, hogy a szerkesztőcsere e hézagotpótló közlönynek csakis előnyére válhat.

A dunameléki reform. püspökválasztásánál a jelöltek egyike sem nyervén általános többséget, a legtöbb szavazatot nyert jelölt: Szász Károly pedig nem akarván magát a szűkebb választásnak alávetni, a választásra kiküldött bizottság, utatásisa határai között befejezettnek látta misszióját s a püspökválasztás ügye most újból, egy e czélra külön egybehívott egyházkerületi gyűlés elé kerül. Lónyay Menyhért gróf, mint főgondnok és Fördös Lajos, m. helyettes püspök, elnöki jogaiknál fogva a következő meghívót bocsátották ki a közgyűlés tárgyában: „A püspökválasztás folyamában oly körülmény merült fel, mely inant a szavazatbontó bizottság, megfelelő utatásis hiányában, nem érezte magát jogosítottannk intézkedni s rendkívüli egyházkerületi közgyűlés összehívását kérelmezte tőlünk. Mi e kéreésnek helyt adva, a rendkívüli kerületi közgyűlést folyó 1884-ik márczius 25-ik napjának délelőtti 9 órájára Budapestre ezenel összehívjuk. E rendkívüli közgyűlésnek egyedüli tárgyal a püspökválasztás kérdését tűzzük ki s ezenkívül esetleg

egy egyszerű magános életre nézve több mint elégséges támaszul szolgálhat. S a vidám társasélet mellett a teljes zavartalanság áll előtte, hogy a művészetet, természetet alapjában élvezhesse. A férfi nőtlen élete, a ki azt önelhatározásából választja, talán csak a durva egoismus szüleménye; míg a nőre nézve a családlatalanság, mert ezt szenvedőleg viseli el, minden lelki szépség összeségévé válhatik.

A modern leányok egyetlen egy fáját lehet egész bátran a hajadonul maradás elve alól kivenni: a tőkepénz leányait. Ezek minden körülmények közt férjhez jutnak; ez atyáik üzletébe vág s csalhatatlanul el is látják ezt. Az ily nőtermézetekben oly lélektani fordulatok jelentkeznek, melyeket a lehetőség körén kívül esőknek kellene tartani, ha élet nem bizonyítaná. De az élet a legrosszabb regényírő, legkevésbé sem tördök a valószínűséggel: semmisen lehetségesebb a valóságban, mint a mit az emberek lehetetlennek tartanak, ha csupán olvassák.

Egy a bözén meggazdagodott család- atyának volt egy csinos s valamennyi nőnővelde-tulajdonosnő fogalmait szerint művelt leány, a kinek „jövőjéről“ gondoskodni kellett. Természetesen azon házasságok egyikéről volt szó, melyek házassági szerződéséből már az ezüst s arany lakodalom is előcsillámlik.

A gondos atyát egy fiatal emberre figyelmzettették, a ki nagy lábón élt s igen gazdagnak látszott. Nemsokára annyira megnyerte az öreg a fiatal ember bizalmát, hogy virágos örvlen már kérdést is intézhetett eképen: „Mennyije van Önnek?“

„Tizenkét ezer forint.“

„Hogy, tizenkét ezer forint?“

„Úgy, hogy egy évre tizenkétezer forint.“

Ez már csakugyan elég volt, annyit tett, mint legkevésbé késztezer forint tőke. A fiatallembert bemutaták a leánynak s tetszett. A leány részéről tanusított e megkedvelés még azokban a körökben is némi csodálkozást keltett, mert a fiatallembert, ha nem is volt épen kedvezőtlen a külseje, mégis tulajdonoson kiritt belőle a hirtelen meggazdagodottnak kevésbé tetszetős moodora.

„Mult télen csillogó fogaton láttam, a mint maga hajtotta a lovakat“ — mondák egy társaságban.

„Ez igen természetes — felelék rá — akkor még kocsis volt.“

Az ifjak szívők ügyét illetőleg tökéletesen megértették egymást s az eljegyzés küszöbön állt. Egyszerre a fiatallembert mégis aggodalom fogta el, mert most arra került a sor, hogy a jövendőbeli após és a közjegyző elé az asztalra pontos vagyonkimutatást tegyen ki. E közben a fiatallembert legalább birt

annak tudatával, hogy nem hazudott. Tizenkétezer forintot örökölt s elhatározta, hogy egy évig él belőle, teljesen meg lévén róla győződve, hogy egy évig kihuzott nagylábon élés öt maradandó szerencséhez juttatja.

Aztán az elhatározó pillanatban, nyíltan bevallá az ügy állapotát jegyese atyjának, ezzel egyidejűleg hivatkozott szerelme nagy, hatalmas voltára, a mely nem tette lehetőséggé, hogy a „mormoló patakocská“ mellett sétálva szive királynejával, neki vallomást ne tegyen. Az öreg is mormolt, igaz, hogy kevésbé regényes hangulattal, végre kereken kijelenté, hogy a házasságból semmisse lehet.

„Ez ma már nemcsak tőled függ, öreg“ — gondola a fiatal ur, elment mennyasszonyához, elmondá a viszonyokat s kérdé, vajjon azért, mert ő szegény ördög, szerelmének elvesztésével lakoljon-e? vajjon nyomorult pénz miatt igéreteit, fogadásait megszegi-e, visszavonja-e a kedves?

A hölgy igen meg volt illetőde, megütözése egész a megbotránkozásig fokozódott.

„Ez a kérdés oly sértő, — mondá — „hogy egymagában elég arra, miszerint a szakításra határozzon.“

Ilyet csakis a pillanat hevében lehetett mondani. Az ifju ur a leány egyik meghitt barátnejához fordult, egyikéhez amaz okos aggszűzeknek, minőkről fent szó volt.

csak oly tárgyakat bocsátunk tanácskozás alá melyek a közelebbi rendes közgyűlésig semmiestére se volnának halaszthatók.”

Érdekes utazás velőcipéden. Igali Szvetozár hazánkba s megyénk szülőtte eddigi fartsókodási helyét, Montpellier (Dél-Franciaországban) e hó 2-án elhagyván, hazautazik és útjában érinti Marseille, Toulon, Frejus, Nizza, Genova, Livorno, Róma, Flórenc, Padua és Velence városokat. A mi ezen utazást érdekessé teszi, ez az, hogy földink az utat a francia határig — és ha az utak minősége megengedi — Olaszországban is velőcipéden teszi és pedig naponként 100 kilométert. A velőcipé Szurrey londoni gyárából való. Kívánunk szerencsés hazakezérést.

A „Pesti Hírlap” egy pécsi levelet közölt, melynek írja igen setét színekben festvén a bányatelepi állapotokat, oda csendőrséget kér. E levél alighogy napvilágot látott, a belügyi m. kir. miniszter rögtön sürgönyözött a járási szolgabíróknak, adna az előfordult esetekről azonnal kimerítő tudósítást. **F o r r a y I v á n** szolgabíró a vizsgálatot bevezetvén, constatálta, hogy a mindenütt előforduló verekedéseken kívül semmi különös nem történt, így a coloniái állapotok nem oly rosszak, mint minőknek az a bizonyos levél őket festette. Ez értelemben tett is jelentést a belügyminiszteriumhoz s a jelentésben nem az állítólagos zavarok miatt, hanem a törvény értelmében ő is kérte, hogy a coloniában állandó csendőrállomás szerveztessék.

A Frigyes főherczeg nevét viselő 52. cs. kir. gyalogezred tisztikara vasárnap délután öt órakor a „Hattyu” termekben zártkörű sétahangversenyt rendezett. A hangverseny, tekintve az előadott zenedarabokat, a nagy számu, szép közönséget, igen jól sikerült s este 8 óráig tartott. Mint halljuk, a tisztikar több ily hangversenyt szándékozik rendezni.

Jutalomjáték. Holnap van szintársulatunk érdemes tenoristájának, **Érczy** urnak jutalomestéje, mire a közönség figyelmét e helyen is felhívjuk. Előadásra kerül a szép zenéjű operette „Faust és Margaretha,” mi minden travestia közt a legsikerültebb. Tekintve a helyes szereposztást általában s azon körülményt, hogy Pajor Emilia asszonynak ez legszerencsésebb alakítása, a közönség élvezetes estét fog tölteni. Jegyekre már most is lehet előjegyezni.

Siklósi pártmozgalmak. Siklósi levelezőnk írja: Márczius hó 9-én választókerületünk képviselője Olay Lajos érkezett körünkbe. A választó-kerület székhelye illően fogadta

Ez is rossz hírekkel tért vissza megbízójához.

„Ő szeretett engem — kiáltá a fiatal ember — s lehetséges-e, hogy most annyira lealacsonyult, hogy többé nem szeretne?”

„Szerette őnt, most már nem szereti, de azért nem alacsonyult le. Az efajta leányok a pénzben oly csillogást látnak, oly fénykört, minőt a szegény emberen a legjobb akarat mellett se képesek felfedezni; az ily lányok szemében a gazdaság a férfi költőisége, kit magoknak választanak; nem tehetnek róla, hogy rájok nézve a szegény férfi nem birhat bővülő képességgel. Ugy vannak vele, mint a tisztai kabbalán. Egy leány beleszeret egy katonatisztba s ha ez a házasság előtt leteszi rangját s civilbe öltözik, felbomlik a viszony.

Egyébiránt ha meggondoljuk, mikép útnak ki azok a házasságok, melyeket csupán a vagyon kötött, a tőkepénz leányainak is azt kell kívánnunk, hogy a hajadonul maradárra neveltessenek.

és függetlenségi választói tiszteletére fáklyás zenét egy banquetet rendeztek. A függetlenségi kortekes itt oly ügyességet és fíradhatlan tevékenységet fejtettek ki ily alkalomkor, a melyről a szabadelvű pártiak üdvösséges tanulságot vehetnének. A nép meglehetősen közönyvel nézte az egész dolgot — ugyanisem váró állásba tette magát, mert hát már ugy megszokta az idej választások alkalmával a lelkesítő kézzel fogható, illetőleg nedvesítő alakjában kapni, hogy e nélkül már nem igen hajlandó hangját próbára tenni. Szomorú dolog az igaz, de nagyjában így állunk. A fáklyásmenet a nagvendéglőből indult ki és végig menve a város főbb utcáin visszament K. D. ügyvéd lakása elé, a hol ez alkalommal a képviselő ur tartózkodott. Itt a helybeli „dalárda” 3 dal — köztük a „Marsaillaise” — elénekelté után K. D. ur választói nevében üdvözölte különösen azért, mert sajtóperében mint becsületében megtámadott — győzött. Erre azután hason szememben felelt képviselő ur. Az ünnepélyt azután a „Hymnus” elénekelté, majd a banquet zárta be. — Mi kik szemléelői voltunk az ünnepélynek, meglehetősen csalódva távoztunk az ünnepély színhelyéről azért, mivel az ily nagy nagy hűhóval hirdett fáklyásmenetet — különösen ily gyönyörű estén sokkal nagyobb szerűbbnek gondoltuk és mivel az egész beszédek alatt csak egyszer hallottunk „gyászvitteket” emlegetni. — Jól tudjuk, hogy ez alkalommal nem volt napirenden a beszámoló és csak tüntetés akart az egész lenni, de már annyira megszoktuk ez urak részéről a kormány és p. választói gunyolódását minden alkalommal, hogy elmaradása feltűnt. Választók meglehetősen keresen vettek részt a menetben és mit gondoltak a beszédekből, két választó következő párbeszéde mutatja: A. Ugyan mit beszélt képviselőm én ugyan nem értem belőle? — B. Hát — izé — dicsekedett, hogy pórét megnyerte.

A pécsi pályaudvaron érdekes jelenetnek valánk tanui a mult napokban. Egy gyáros Eszék felé készült utazni s amint a pályaudvarra ért, ott egy esinos hölgyet vett észre s nyomban közelítvén hozzá, érdekes discursusba elegyedtek s úgy látszott igen megbarátkoztak, mert a következő pillanatban már meleg coupéért kérték a vonatvezetőtől s az nem kérdezőn hova utaznak, csak elhelyezte őket. Ámde a fátum nem egyezett a tervbe, miután tévedésből nem az eszéki, hanem a barsi vonatra ültek fel s ezt csak akkor vették észre, midőn a vonat mozdonya Bares felől fűttengett s az eszéki vonat már régen elment volt. Persze e csalódás után pirulva és a néző közönség kacagása között szálltak ki ott, a hol fel is szálltak!

Elfogott gyujtogató. Kátoly községben a szederkényi csendőrök elfogtak egy embert, ki a szomszédja házat felgyujtotta, mert a szomszédtól ellopott gabonát amannak a padlásán találták meg, s mert az lopásért megbüntette a falusi bíróság. Ez is modern boszu, és csak az a jó, hogy rendszeren rajta vesztenek. Igazság szerint az ilyenek érdemlenék a legszigorubb büntetést, miután boszujuk folytán egy egész község lehet a nyomor áldozata.

A magyar aranyjárdék. Miután, mit a „Pester Correspondenz” írja — a magyar aranyjárdék conversioja a Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter és a Rothschild csoport tagjai között történt megállapodás szerint befejezéséhez közele, ennél fogva a kibocsátandó 4% aranyjárdék még hátralevő részére eszközendő nyilvános aláírás alkalmat fog nyújtani a magyar közönségnek, hogy épen ugy, mint a külföld, az aláíráson való saját részvétele által hozzájárulhasson az osztrák és magyar aranyjárdék között létező absurd és most már semmi által sem igazolt árfolyamkülönbség megszüntetéséhez, annál is inkább, mivel ma már Magyarországon a költségvetés ordináriumában az egyensúly helye van állítva, holott az osztrák költségvetésben 40,763,674 forintnyi deficit mutatkozik és mindamellett, hogy Ausztriában a bevételek 10,320,328 forinttal növekedtek,

az osztrák deficit mégis 4,063,211 forinttal szaporodott.

Tenyészertések kedvezményes szállítása. A földművelési miniszterium által közhírré tettetik, hogy mindama tenyészertészállítmányoknál, melyek a nevezett miniszterium rendelkezéséről vagy közvetítése mellett az általa kiadandó külön igazolványok mellett történnek, az összes hazai vasutakon mérsékelt szállítási díjtel fog alkalmaztatni, mely darabonként és kilométerként 0-26 kr-ban állapítottat meg.

Tűz. Szerdán este 8 órakor tüzlárma riasztotta ki esendes otthonukból Mohács lakóit. A Korona-utcában Bali György náddal fedett sertésóla gyuladt ki, állítólag rozskabatról eredett büntény következtében. A sertésól közvetlen szomszédságában levő isztálló és erről nevezettnek, egy a két szomszédnak szintén náddal fedett háza egy pár pillanat alatt lángba borult, erről a Bernat-féle ház s ekként négy ház állott egyszerre lángtengerben. A beniakók egyet-mását nagy részben megmentették, de a tetők menthetlenül leégtek. A szerencsétlenségben nagy szerencse, hogy esendes idő volt, mert különben a körösörűl levő nádas házak megmentésére gondolni se lehetett volna. Nagy hiányát látták Mohács tűzoltói ez alkalommal is a viznek, minek oka az, mert a mohácsiak jobban szeretik lovarkat, mint veszedelemben levő embertársaikat, különben befognák azokat minden szor nélkül. Az a két ordináncos nem győzi a vizes hordókat folytonosan ellátni vízzel s éppen azért nagyon czélszerű volna, ha a város rendes fogatokról gondoskodnék, melyek éjjel-nappal szolgálatra állanának. Gondolkozzanak erről a városi atyák, s igyekezzenek segíteni a nyomorúságos helyzetben, mert az a részvéden csöcselék, melyet a csendőrök puskatúsával se képesek dologra kényseríteni, nem csinál lelkiismeret abból, ha ily s ehhez hasonló vész alkalmával egyik-másik ordináncos polgártársnak megszakad is a lóva, de még abból se, ha a félváros leég, csak az ő viskója maradjon épen.

A mezőgazdasági munkások aránytalan megoszlása folytán, az ország némely vidékén a munkás kéz hiányában jelentkezik. A földművelési miniszter ezen segíteni óhajtván, felhívta a mezőgazdasági előadókat, tegyenek hozzá mielőbb tüzetes jelentést arról, hogy kerületükben mily termésre van kilátás, van-e és mennyi munkásra szükség, avagy van-e ott felesleges s ekként másutt alkalmazható munkás kéz és mennyi; végre jelentsék fel azon közegek, nevezetesen szolgabírák, lelkészek, községi előjárók neveit és lakását, a kik az ily munkások alkalmazása körül a közvetítést elvállalnák.

Terményaruk szállítási díjtételeinek mérséklése. A vasutak és magán hajózási vállalatok között utóbbi időben kifejlődött nagymérvű verseny következtében a magyar állam-vasutak igazgatósága Eszék, Zombor, Kalocsa, Verbász, Kula, Karlovicz és Mitrovicz állomásokról Budapestre szállítandó és 100 vagy 300 tonna súlyt meghaladó termény mennyiség viteldíját métermázsánként 4—12 krral mérsékelte. Ezen felül a pest-zimonyi vasutak vizmentei állomásai azon czélből, hogy a termény-szállítást a vízi utaktól elhódítsa és állandóvá tegye a vasutak részére, a Budapestre szállítandó terményeket szinte feletta kedvező évad-árviteldíjban részesítette. Sőt ezen kedvezményt az egész évre is kiterjeszteti hajlandó, de csak azon azon esetben, ha az árkedvezményt élvezni óhajtó szállítók, az elszállítandó mennyiségnek legalább egyharmadát a hajózási évad alatt, vagyis 15-ik márcziustól 15-ik novemberig adják fel.

„Dalok, regék.” Ez a czime Posa Lajos, az előnyösen ismert fiatal költő legújabb verses kötetének, mely az ifjuságnak van szánva. A gyermek-versektől kezdve egészen ama rövidke tragédiáig, melyeket Posa a multkori kötetében mutatott be, jobbadán már előbb megjelent költeményeket találunk itt együtt, melyeknek becséből azonban az újabb megjelentetés semmit sem von le. Kiemeljük a kötetből a következő darabokat: **Al-**

tató dal, Balog partján, A számadó, A rab, Téli napsugár, A kis kakas meg a török császár, Emlékezés nagyanyámra, Prédikáció. A bujdosó levente, Kaczor király. A kötethez, mely Jókai Mórnak van ajánlva, Mikszáth Kálmán előszavával bevezetve Jankó János rajzolt vagy nyolcz igen szép illusztrációt. Kiadta Burger Gusztáv és társa Szegeden. A papírkötésű, képes fűdeli kötet ára — ?

Mai számunkban Alesch igazgató hirdetményét, ki 30 tagból álló társasággal érkezett városunkba, ajánljuk a közönség figyelmébe. A társaság az ó-bajor passio játékokat fogja előadni a „Hattyu” teremben s csak öt napig időz városunkban. Volt alkalmunk az igazgató bizonyítványait láthatni, — ezekből, többek közt Venutelli pápai nuntiusból azt következtetjük, hogy a társaság a pártfogást megérdemli.

Assicurazioni Generali 1884-ik évi február hóban az életbiztosítási osztálynál 460 ajánlat 1.841.987 frt 72 krnyi biztosítási összeg erejéig nyújtott be és 373 kötvény 1.093.945 frt 72 kr. biztosítási összegre állított ki. F. 6 január 1-seje óta 845 ajánlat 2.541.039 frt 06 krnyi biztosítási összeg erejéig nyújtott be és 733 kötvény 2.185.647 frt 06 kr. viztosítási összegre állított ki, a mult évben kiállított 2.077.334 frt 97 kr. biztosítási összegre szóló 624 kötvény ellenében. 1884. január elseje óta bejelentett károk összege 179.673 frt 94 krra rug.

Az életbiztosítási osztály kimutatott biztosítási állománya 1882. december hó 31-én 70.822.205 frt 82 kr. tőket és 208.644 frt 91 kr. járadékot tett ki. 38.176 kötvényre, a mire készpénztartalékban 16301454 frt 73 kr. volt tartva. Az 1882. évben kifizetett károk az életbiztosítási osztály részéről 1.204.631 frt

62 krt tettek ki s az összes ágazatoknál a társulat alapítása óta (1831) az évenkénti kimutatások szerint fizetett károk 160,174,718 frtot tesznek ki.

Főügynök

Ullmann M. Károly.

Budapesti értéktőzsde.

Koritz Antal és társa budapesti bank- és váltó-üzlet heti jelentése.

— márcz. 7.

Végre egy oly tőzsdehé; és amely ellen nem lehet kifogása a legvérmesebb reményeket tápláló spekulánsnak sem. A conversio még itt sincs és az árfolyamok már magasabban allanak, mint tavaly, midőn szintén convertáltak. A lefolyt jéti időszak teljesen a hausse uralma alatt állott és ugy látszik most már a speculációjában több a bizalom, mert az áremelkedés folytonos volt és nem akasztották meg nyerevényrealizációk. Csak ma volt annak némi nyoma, a mely azonban elmosódott a Bécsből jelentett magasabb jegyzések hozasa alatt. A conversiót most már bizonyosnak tartják és a legközelebbi napok valamelyikére várják a posííumot e tekintetben. A tőzsde már annyiszor esáladott, hogy fel sem is vendi, ha ujra esáladásnak lesz kitéve, de kétségtelen, hogy a nagy pénzügyi operáció végrehajtására a viszonyok aligha voltak eddig oly kedvezők, miat ma. A hangulat szilárd, az árfolyamok magasak, pénz-bőség is uralkodik. Ennél többet csakugyan nem kívánhatnak.

A részletekre térve konstatáljuk, hogy hitelrészvényeknél 15 — 18 frtra terjed az áremelkedés. Tőzs bankpapiroknak is javára volt a szilárd irányzat. Alampapírok általában emelkedtek és különösen 4%-os magyar aranyjradék csaknem egy egész százalékkal emelkedett. Az értékpapírok minden kategóriája javult és a forgalom is rég nem látott mérvet kapott.

A fontosabb papírok árváltozása a következő táblázatból kitűnik:

magyar hitelrészvény	312.50	329.—
osztr. hitelrészvény	308.—	322.20
4% magy. aranyjradék	90.45	91.20

6% magy. aranyjradék	14.75	121.85
5% magy. papírjradék	87.92	88.65
osztr. magy. államvasut	312.—	314.—
magy. leszá. bank	87.75	88.25
magy. díjsorsjegy	115.75	117.25
tiszai sorsjegy	113.75	113.50
cs. kir. arany	5.70	5.70
napoleonor	9.59	9.59

Piacz.

Pécs, 1884. március 10-én.

Buza. Egy idő óta a külföldi piacok egykedvűségükből ki sem jönnek és jóformán változatlan árakat jegyeznek, melyek különben Nevyorkban 35 cents-al súlydtek. Nálunk az üzlet azért eleinte lanyha irányt követett, de később a hangulat egy árnyalattal javult.

A kivitel még mindig csak kis mennyiségekre szorítkozik, melyeknek leginkább a Svájcban van keletük.

Határozleti zárlatok.

Tavaszi buza frt 9.52/54. Őszi buza frt 10.12/14. Tavaszi zab frt 6.92/94. Kukoricza május és június hóra frt 6.54/56.

A vetések állását illetőleg, több oldalról értesitenek, hogy azok eddig a száraz és hideg időjárás alatt kárt nem szenvedtek.

A helybeni hetivásárokra való beszállítások még eddig jelentéktelenek és alig szolgálnak a helyi fogyasztásra.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos:
Fekete Mihály.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetés-ek után, melyek a hirdető-félnék külön bekezdéssel is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válaszra szükséges postabélyeg beküldetik.

Tőke befektetésre és gyűmölcsöztetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Mária utcában 31-ik számú ház új minőségben szabad kézből naponta eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban. 534

Szigeti országúton 260 ik számú ház szabad kézből eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban.

Egy pincze a belvárosban kiadó. Értesítést kiadóhivatal ad.

Egy jó irással és hibátlan helyesírással bíró fiatal ember másolási vagy más munkát keres, melyet szabad óráiban mérsékelt díjazás mellett otthon végezhetne. A kiadóhivatal ad értesítést. 530.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt jutányos áron eladó, vagy haszonbérbe vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

Hirdetmény.

A barcsi sertéshizlalási részvénytársaság

f. évi április 16-án d. e. 10 órakor

Barcstelepen az Orpheumteremben

alakuló közgyűlést

tart, melyre a t. cz. alapítók tisztelettel meghívatnak.

Barcs-Drávavidéki takarékpénztár.

Napirend:

1. Szavazatszedő bizottság választása.
2. Elnök választása.
3. Az alapszabályok előterjesztése és azok fölötti tanácskozás.
4. Igazgatóság választása.
5. Felügyelő bizottság választása.
6. A felállítandó szállásokhoz és egyéb épületekhez szükséges helyre vonatkozó ajánlat fölötti tanácskozás, — esetleg a vételár és szerződési feltételek.
7. A további befizetések fölötti határozat.

Árverési hirdmény.

Alulírott tömeg gondnok részéről közhírré tétetik,

1) hogy vagyonbuktott

Plasztits Döméné csődtömeghez tartozó összes Ingóságok ajánlati illetve árverési uton 1884. évi mártius hó 25-én délelőtt 10 órakor Siklóson

vagyonbuktott volt lakásán Spitzer-féle házban egészben (mégis külön 1 — 102. sz. a. felvett házi berendezés, s külön a 103—480., 818., 819. szám. a. felvett vas-áruraktár) készpénzfizetése mellett eladati fognak.

2) A kikiáltási illetve legkisebb ár az 1—102. sz. a. összeirt ingóságokra 650 ftt, a 103—480., 818. és 819. sz. a. összeirt ingóságokra 4301 ftt 88 kr., melyen alul egészbeni eladás nem történik.

3) Az ajánlattevők kötelesek ebbeli ajánlataikat zárt levélben az árverés kezdete vagyis 1884. évi mártius hó 25. délelőtt 10 óráig 10% bánatpénzzel ellátva benyújtani és pedig az árverést megelőző napig bezárólag Ollé István ügyvéd tömeg gondnoknál Pécssett, vagy Dr. Darázszy Ödön ügyvéd, helyettes tömeg gondnoknál Siklóson, az árverés napján pedig az árverésre kitűzött helyiségben a bírói kiküldötténel.

4) Mielőtt az ajánlatok felbontatának, a leltárban 1—102 sorszám alatt felvett ingóságok eladása 650 ftt, a 103—480., 818. és 819. sorszám alatt felvett bolti áruk pedig 4301 ftt 88 kr. kikiáltási ár s 10% bánatpénz letévése mellett nyilvános árverésre bocsájtatnak; az árverés befejeztével az ajánlatok felbontatnak, s a tárgyak a legtöbbet ígérőnek eladati fognak.

5) Ha a vevő a megígért árt készpénzben azonnal le nem fizeti, letett bánatpénzét a csődtömeg javára elveszti.

6) Vevő a városbáza alatt levő raktárhelyiséget 1884. évi april elsőjé, a többi helyiségeket pedig a vételtől számított 4 nap alatt kiüríteni tartozik.

7) Ha egészbeni vevő nem találkozik, a fönnebb kitétt napon és helyen a csődtömeghez tartozó fönnebb körülirt ingóságok és a tömeg gondnok által kijelölendő több követelésre nézve a részletes és nyilvános árverés azonnal megkezdetik, s az árverés tárgyai a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett eladati fognak.

8) Venni szándékozik az elárverezendő tárgyakról a csődtelárt Ollé István ügyvéd tömeg gondnoknál Pécssett, vagy Dr. Darázszy Ödön helyettes tömeg gondnoknál Siklóson betekinthetik, a ki pedig az eladandó tárgyakat megzemlélni akarja, e végett Dr. Darázszy Ödön helyettes tömeg gondnok urnal Siklóson jelentkezzék.

Pécssett 1884. évi márczius 9-én.

Ollé István,

ügyvéd, mint tömeg gondnok.
(Lakik: Pécssett, Ferenczék-utca 48. sz.)

A PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK TÖRLESZTÉSI

JELZÁLOG-KÖLCSÖNÖKET

engedélyez

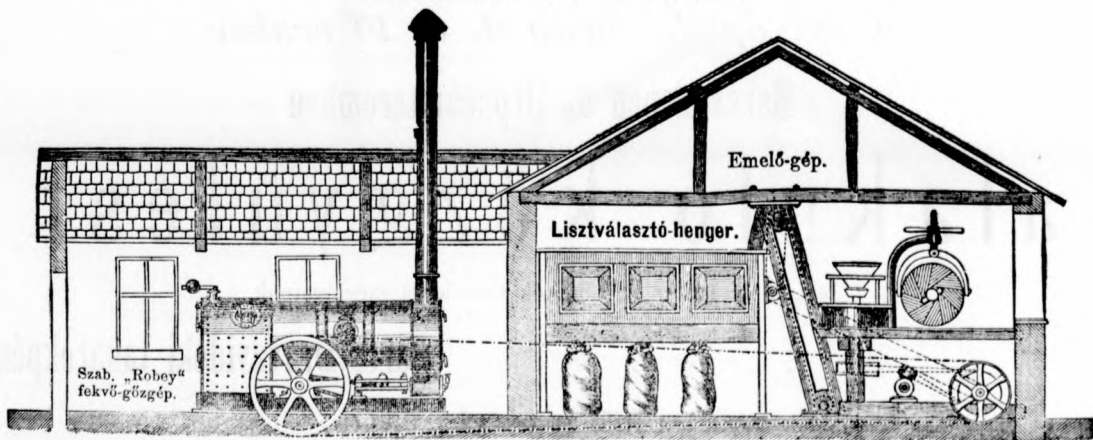
5⁰/₀-os bank-záloglevelekben,

előnyös feltételek mellett és pedig földbirtokra a magyar korona területén, valamint a vidék nagyobb városaiban fekvő bérházakra is.

Ezen üzletre vonatkozó határozmányok kívánatra megküldetnek.

Robey & Comp.

Budapesten, Üllői-út 35.

Szabadalmazott „Robey“ gőzgép

malmok hajtására a legjobb gép, nem igényel külön alapfalazatot, falazott kéményt, olesőbb is, felül is mulja a fekvő (stabil) gépet.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ellbogen sz. Goldfinger Johanna végrehajthatónak Scheibner János gyönki és Taub János, ugy Kremmer János hidasi lakosok mint késedelmes vevők, ugy Schäffer János és neje hidasi lakosok mint végrehajthatónak végrehajtást szenvedő elleni 1436 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő, a hidasi 283. sz. telekjegyzőkönyvben fekvő a 6007. szsz. fekvőségre mint Taub János által megvett de ki nem fizetett birtokra 468. sz. kikiáltási ár mellett, továbbá a hidasi 283. sz. tkjvben foglalt 5996. szsz. fekvőség mint Kremmer János megvett, de ki nem fizetett birtokra 30 frt kikiáltási ár mellett, és a Nádasdi 552. sz. tkjvben foglalt 4170 szsz. fekvőségre, mint Scheibner János által megvett de ki nem fizetett birtokra 842 frt kikiáltási ár mellett az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1884. évi márczius hó 31-ik napján délelőtti 9 óraker** Hidason és aznap d. u. azaz 31-ik márczius havában 3 óraker délután a **községi birói lakban** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 46 frt 80 krt 3 frt. és 84 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak Pécsen 1883. évi december hó 21-én tartott üléséből.

Kiadta:

Visy Pál,

kir. törvényszéki jegyző.

Pécsen, a „HATTYU“ nagy termében.**Csak 5 előadás.**

1884. márczius hó 12. szerdán, 13. csütörtökön, 14. pénteken, 15. szombaton és 16. vasárnap

*a nagy***KIENGESZTELDŐDÉSI ALDOZAT**

a Golgothán, Jézus szenvedése és halála.

Előadva a 30 tagból álló ó-bajor passió-társulat által Allesch E. vezetése alatt.

Helyárok:

Támlásszék 1 frt. — Zártszék 80 kr. — Földszinti ülőhely 60 kr. — Földszinti állóhely 40 kr. — Deák- és katonajegy 25 kr. — Karzat 20 fr.

Jegyek előre válthatók a pénztárnál.

Pénztárnyitás 7-kor. — Kezdeté 1/2 8 óraker.A vidéki közönség és családok kényelmé tekintetéből vasárnap márczius 16-án d. u. 4 óraker **külön előadás** tartatik, melyre gyermekek felét fizetik.

Az igazgatóság.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hübbs Magdolna végrehajthatónak Heidt György és elhalt Gradwohl Erzsébet örökösai végrehajtást szenvedő elleni 60 frt tőkekövetelés s járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén lévő a vókányi 31 sz. tkjvben felvett 33. sz. házra s belsőségre 664 frt 50 kr. kikiáltási ár mellett s a 2/4 telekre az árverést 1259 frt — krtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1884. évi márczius hó 27-ik napján d. e. 10 óraker Vókány község birói lakban** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 66 frt 45 kr. és 125 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak Pécsen 1883. évi november hó 23. tartott üléséből.

Kiadta:

Brodzsky,

kir. törvényszéki jegyző.

Előfizetési felhívás a

„MAGYAR HÁZIASSZONY“

háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdaasszonyok orsz. egyletének hivatalos közlönye, III. évfolyamára. Szerkesztik: Csiszér-Ugróczy Ida, Andrea és Vértessy W. József.

Egész évre 6 frt. — Fél évre 3 frt. — Negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizetések a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához Budapest, Váci-körút 20. sz. intézendők.

A „Magyar Háziasszony“ hetilapból mutatványszámokat bérmentesen küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik eziránt hozzá legczélsebb levelező lappal fordulnak.

Előfizetések a hó bármely napjától elfogadhatnak. A „Magyar Háziasszony“ kiadó-hivatala Budapest, Váci-körút 20. 597

E szaklapnak egyik háztartásból sem szabadna hiányozni, mintán utmutatási mellett több száz forintot lehet a háztartásban megtakarítani.

Varrógépek mindenféle rendszer szerint

kaphatók

OBETK.

első pécsi varrógép-kereskedésében Pécsen, városház-épületben.

Singer-gépek 35 frttól 60 frtig

Wheler és Wilson gépek 32 frttól 55 frtig

Howe varrógépek 44 frttól 60 frtig

Kézi gépek 12 frttól 40 frtig.

Ingyen tanítás. — 5 évi jótállás.

Részletfizetések legelőnyösebben rendeztetnek.

Minden egyes géprezés külön is kapható.**Igazítások elvállaltatnak.**

Hirdetmény.

A „Pécsi kölcsönös segélyző-egylet“ évi rendes közgyűlését

f. évi márczius 23-án délelőtti 10 órakor sz. kir. Pécs város közgyűlési nagy termében fogja megtartani.

Miről a t. cz. egyleti-tagok azon felkéréssel értesítettnek: miszerint szavazóiveiket a tagoknak megjáró többi nyomtatványokkal együtt az alapszabályok és fennálló közgyűlési határozat szerint a közgyűlés napjáig az egylet helyiségeiből atvenni, illetőleg elvitetni sziveskedjenek.

Kelt Pécssett, a kölcsönös segélyző-egyletnek 1884. évi február 28-án tartott felügyelőbizottsági üléséből.

Zsolnay Vilmos,
elnök.

616

A pécsi kölcsönös segélyző egylet mérlege

1883-ik december hó 31-én.

Készpénz	6075	99	1878-ki évtárs. beirási díjak számla	1259	—
Idegen váltók 1870 darab számla	897409	58	1879-ki " " " "	1242	—
Magán " 1407 " "	160927	—	1880-ki " " " "	1557	—
Kötlevelek " " " "	27795	—	1881-ki " " " "	1753	—
Zálogok " " " "	14318	11	1882-ki " " " "	2105	—
Törlesztési kölcsön " " " "	229906	99	1883-ki " " " "	2538	—
1878-ki évtárs. előlegezett tőke	53580	—	1878-ki " befizetett tőke és nyerem. 1259 rész. á frt 193-54 frt 243666.86		
1878-ki " betételek számla	170	50	1878-ki " kamatja márcz. hó végeig " " " " 2.90 " 3651.10		
Kamat " " " "	3655	—	1878-ki " oszthatlan maradék " " " " 13.65		
Felszerelések " " " "	930	—		1259 rész. á frt 196.44	247331
Pótlékok " " " "	453	44			61
Visszafolyó költség " " " "	282	88	1879-ki " betételek számla	161544	50
Közlönfélék " " " "	17124	07	1880-ki " " " "	162066	50
Magyar orsz. központi takarékpénztár	20935	—	1881-ki " " " "	186548	50
			1882-ki " " " "	109274	50
			1883-ki " " " "	66321	—
			1879-ki " törzsbetétek " " " "	173	36
			1880-ki " " " "	3250	50
			1881-ki " " " "	6015	98
			1882-ki " " " "	14042	16
			1883-ki " " " "	18417	80
			1877-ki " végleszámlási számla	26	—
			Kölcsönök	385829	86
			Kamat	6312	—
			Tartalékalap	5876	27
			Nyugdíjalap: Tőke az intézetnél	18408	23
			Értékpapirokban		
			Az 1879-ki évtárs. 1879—1882-ki nyerem. 1242 részl. á frt 15.68 frt 19474.56		
			nyeremény az 1883-ik évben	á frt 9.60 frt 11923.20	31397
				frt 25.28	
			Az 1880-iki évtárs. 1880—1882-ki nyerem. 1557 részl. á frt 8.56 frt 13327.92		
			nyeremény az 1883-ik évben	á frt 7.20 frt 11210.40	24538
				frt 15.76	32
			Az 1881-ki évtárs. 1881—1882-ki nyerem. 1753 részl. á frt 3.74 frt 6556.22		
			nyeremény az 1883-ik évben	á frt 4.97 frt 8712.41	15268
				frt 8.71	63
			Az 1882-ki évtárs. 1882-ki nyereménye 2105 részlet á frt —.62 frt 1936.60		
			nyeremény az 1883-ik évben	á frt 2.9 frt 6083.45	8020
				frt 3.81	05
			Az 1883-ki évtársulat 1883-ki nyereménye 2538 részlet á frt —.94		
			Nyeremény-maradék 1884-ik évre	2385	72
				30	86
	1433563	56			
				1433563	56

Kindl József,
igazgató.

Pécssett, 1884. január hóban.

Böbel Ferencz,
könyvelő.

Ezen mérleget és a hozzácsatolt számadásokat a törvény és alapszabályok értelmében átvizsgáltuk és az egyleti könyvekkel összehasonlítván, annak pontos és lelkiismeretes készítéséről meggyőződünk.

Pécssett, 1884. február hó 28-án.

A felügyelő bizottság:

Zsolnay Vilmos,
elnök.

Schapringer Joáchim,
alelnök.

Szontagh Mátyás,

Tiglmann Alajos.

Böhm C. F.

Nyomatott Pécssett, a lyc.-nyomdában (Fesztl Károlynál) 1884.